

twee op de lijn B-C en twee op de lijn B'-C', zodanig dat de toompunten op dezelfde plaats uitkomen als in mijn toming. Het geeft in een bepaalde richting wat meer stabiliteit, maar bijvoorbeeld het zijwaarts vliegen wordt moeilijker. Ik vind het zelf ook geen echt 'mooie' oplossing, omdat het zicht van de vluis van iets opzij ongunstig verandert.

Trimlijn voor weinig wind.

Om DE VLUIS ook voor lichtere wind goede eigenschappen te laten behouden, blijkt dat het aanbeveling verdient om de punten C en C' wat voor te spannen (naar elkaar toe te trekken), zodat de wind niet eerst de langsspanner rond moet zetten en het goede model in de vlieger moet brengen, maar direct bij weinig wind een goede stabiliteit aanwezig is. Daarvoor heb ik een lijntje ontworpen, dat de afstand tussen C en C' van te voren regelt. Het trimlijntje bestaat uit twee delen, die elk aan de punten C en C' of aan de onderste toomclips worden bevestigd. Aan het ene deel van het lijntje zit een lus en aan het andere deel zijn een tiental knoopjes gemaakt met een onderlinge afstand van 2,5 cm. In de langste stand is het lijntje ongeveer 90 cm. Door middel van een katteklaauw kan het lijntje nu naar believen worden ingekort, zodat de beide punten C naar elkaar toe worden gebracht. Er ontstaat op die manier een voorspanning op de langsspanner en ruimte in het middenvlak zonder dat daar winddruk voor nodig is. Op die manier is de vluis aan te passen aan de windsterkte (zie illustratie).

De horizontale spanner voor veel wind.

Het verdient aanbeveling om wanneer de wind te sterk is een dikkere bovenspanner te kiezen, 8 mm koolstofbuis is dan de aangewezen maat. Ik zelf heb altijd een lichte en een zware bovenspanner bij me.

De vluizenluier voor nog meer wind.

Wordt de wind nog harder dan is het mogelijk om de "vluizenluier" te gebruiken. Het is een stukje grijs horregeas van 90 bij 10 cm omzoomd met zwart zoomband, aan de zijkanten voorzien van een lijntje met een lusje en een knoopje van toomdraad (zie illustratie). De vluizenluier wordt aangebracht tussen de twee onderste toomclips en de twee onderste stuurlijnen. De twee bovenste stuurlijnen worden door een klein tussenstukje verlengd, zodat alle stuurlijnen weer even lang zijn.

De ultra-light versie.

Om een absolute lichtweer-versie te maken moet men voor het doek Icarex gebruiken en alle stokken zo licht mogelijk houden. Ook de versterkingsstukken behoeven niet meer aan twee kanten te worden aangebracht. De holnieten kunnen achterwege gelaten worden. De dwarsspanner kan 6 mm of zelfs 5 mm koolstofbuis zijn. De spanners F-D kunnen 4 mm worden en voor de staande spanners is 5 mm koolstofbuis voldoende. In de ultra-light versie dient in ieder geval het trimlijntje te worden aangebracht.

In de laatste alinea's gaf ik nieuwe mogelijkheden aan die er voor zorgen dat DE VLUIS onder vrijwel alle omstandigheden kan worden gevliegerd. Als er lezers zijn die nog meer suggesties hebben om het ontwerp te verbeteren, dan houd ik mij zeker aanbevolen.

Nog iets over de naam.

De naam "de vluis" blijkt in Nederland heel goed aan te slaan. In het vorige artikel verzuimde ik om iets te vertellen over het ontstaan van de naam. Het is een soort samentrekking van vier lijns vlieger, vleermuis en fluisteren (vluisteren).

Nu de vlieger ook in het buitenland bekendheid begint te krijgen blijft er in het Engels, Frans of Duits niets

meer over van de poëtische en suggestieve kracht van het woord. Wie heeft voor mij een "internationale" suggestie?

Omdat ik graag reacties hoor vermeld ik opnieuw mijn (nieuwe) telefoonnummer. Ik wens u veel vliegerplezier en hoop u nog eens te zien "vluizen".

Kees, Buurman, Leiden

Telefoon: 071-5140088

*) Noot redactie.

De bladen van 1995 zijn nog verkrijgbaar als geheel pakket door overmaking van f 15.- of alleen het nummer 95/2 voor f 6.60 op giro-nummer 218572 Stichting Ned. Vliegerpromotie Den Haag onder vermelding jaargang 1995 of 95/2.

logboek team dust devils

Vervolg logboek Dust Devils. Deel 3.

Vrijdag 24 maart '95. Onze laatste praktijk oefening voor de Luxemburg Cup. De wind is perfect en de zon schijnt. We hopen dat dit weer aanhoudt, maar de voorspellingen zijn slecht. Het weer is echter onze minste zorg. We zijn gewaarschuwd door de organisatoren dat het competitieveld modderig gras zal zijn. We hebben nooit eerder op gras gevliegerd, we zijn kust mensen!

Het optreden start slecht. Te veel dingen om te oefenen: de verplichte figuren, die we ok doen; de vrije-stijl precisie, die we verwarren met delen van het ballet en de nieuwe tweede helft van de balletroutine, die we alleen als stick-praktijk hebben beoefend. We concentreren ons op het complete ballet en voelen ons tegen het einde plezieriger. Maar ik voel me niet zeker. Ik voel me in de war en ik ben er zeker van dat de spanning op het competitieveld en onze incompetent vliegers de zaken er gedurende het weekend